

„JESU LI TO MOJE SISOLINE?“

Fanta finalne ispovesti Džordžije Nikolson

Luiz Renison

Preveo
Zoran Ilić

■ Laguna ■

U uspomenu na originalnog Boga Ljuuubavi
sa velikim, debelim, jorkširskim nogama:
Velikog Debelog Bobinsa.

Ovo je posvećeno svima vama.
Baš bukvalno vas sve volim.

p. s. Nadam se da vas volim koliko i vi
mene volite.
Međutim, ne mogu o tome sada da brinem,
jer takav je život, zar ne?

p. p. s. Možda ja vas više volim nego što vi
volite mene, što je pomalo podlo, jer se ja
gnjavim da ovu knjigu posvetim vama.

Poruka od Džordžije

Drage malene ortakinjice,

Kako bi to naši lederhozničasti prijatelji rekli: „Sada je vreme da kažemo guten tag.“ Ne znam zašto to kažu, ali kažu. A iskreno, volim ih zbog toga. U redu, Nemačka možda i nije zemlja Bilija Šekspira, ali svaka zemlja koja kobasice naziva spangelferkel za mene je vrhunska, što se tiče koouumičnosti... mađa ne i kao mesto za oouudmor.

Gde sam ono stala? Oh da, pozdravljanje. Kao što znate, radila sam kao pčelica (dve pčelice) ne bih li vam ponovo pružila sve (opaa) od svog kreativiiuzma. I evo ga, moje finalno oeuvre. (Sada se glupirate, znate da nisam mislila „evo mog finalnog jajeta“, zato prestanite da me zamajavate.) I biće vam drago kada saznate da sam svršila sa uspehom. (Opaa.) Prestanite.

Pa, ovo je moj finalni (uaa) dnevnik. On je naravno pun uobičajene kombinacije prefinjenizma i balavog plesa. Ipak pazite, ima i nekih uzbudljivih dodataka – grandiozno pojavljivanje Melaninih cinge-cangi, kao i drugih tupsona u helankama, itd.

Neki od vas će se smežati, neki će plakati, neki će možda imati malu nezgodu u odseku za piš-upiš. Ne znam.

Ali stalo mi je.

PUNO.

Zaista.

Iako odlazim ekspres kamilom na upiš, uvek ćete osećati moju ljuuubav.

Da li je već osećate?

Ja je osećam.

Džordžija

xxxxx

p. s. Stvarno vas sve voouulim, ortačići.

p .p. s. Telepatski vas grlim.

p. p. p. s. Ali ne na telepaćenički, leži-bejzi način.

p. p. p. p. s. I setite se mog saveta kako biste preživeli predstojeće dane bez Džordžije...

Ljubite se, samo se ljubite,

S našom u srcu,

I nikada nećete sami da se ljubite,

Nikada nećete sami da se... ljubite.

Znaš da to voouuliš,
bezobrazna Fräulein!*

Subota, 18. septembar

09.00

Zašto? Oh zašto oh zašto?

09.02

Zašto ja?

09.03

I samo ću reći ovo. Zašto?

09.04

U jednom trenutku sam devojka Boga Ljuuubavi, koja skakuće unaokolo kao neka Seksi Mačkica na tabletama za mačkice, a u sledećem se nalazim u koledžu Sranje, u Sranjogradu. Studiram Sranjizam i *Merde*.**

* Nem. – gospođica. (Prim. prev.)

** Franc. – sranje. (Prim. prev.)

09.10

Masimo, moj špagetičasti Bog Ljuuubavi, sinoć je otišao meganaćušen. Nije se čak ni zaustavio da se pozdravare, ili ma kako to kažu u Špagetičastoj zemlji. Sada možda nikada i neću saznati.

09.12

Zašto? Zašto oh zašto oh zašto?

09.13

Samo zato što sam malo bezazleno igrala tvist sa Dejvom Upišom na nastupu Ukrućenih Dilana.

To je sve.

09.15

Da li je izvođenje tvista takav zločin?

Zašto bi neko ispoljio prema vama korponaćuš zbog toga?

09.16

Meni ne bi smetalo, mada on čak i ne zna za incident sa slučajnim ljubljnjem Dejva Upiša u šumi crvene dupato-sti. Što nikada neću pominjati sa ove strane groba.

09.17

Ako ispoljava korponaćuš povodom malo tvista, do kog broja bi u Registru naćušizma stigao zbog slučajnog ljubljenja?

09.18

Možda se Masimo naćušio samo za jedno veće i uskoro će mi telefonirati.

09.30

Oh, radosti neograničene. Fati je uleteo u MOJU sobu. Koja, da budem iskrena, nije dovoljno velika za njega i njegovo dupe.

Pravim se da spavam.

Trideset sekundi kasnije

Debeli fater reče: „Brzo, brzo ustaj i razvedri se.“

Rekoh: „Mm... Fati... to je Fati, zar ne? Možeš li otići i ja ću se praviti da nisam primetila kako si mi uleteo u sobu bez dozvole. Što, uzgred, nikada nećeš ukapirati. Zbogom.“

Prišao mi je i protrljao me po kosi, što je tehnički pokušaj nanošenja telesne povrede. Mogla bih da nazovem S. O. S. službu za zlostavljaju decu.

Ćale je i dalje brbljao i brbljao na sebi svojstven ćalinski način. Dok je pomerao zavese, što me zamalo nije oslepelo, trljao je dlanom o dlan i rekao: „Hajde, hajde da se zabavimo kao porodica. Navuci veliške – idemo u utočište za ptice.“

To me je probudilo. On definitivno iz minuta u minut postaje sve luđi. A i obukao je uske farmerke. Svakako da postoji neki zakon u vezi s tim.

Rekoh: „Ćale, prezauzeta sam da bih gledala papagaje. Osim toga, videla sam jednoga kako izgleda.“

Nije me konstatovao i nastavio je: „Idem da upalim zabavomobil. Vidimo se za pet minuta.“

Zviždao je „Seks bomba, seks bomba, ja sam seks bomba“. Pornografsko zviždanje. Ostaću verovatno preplašena do kraja života.

Pet minuta kasnije

Oh, koji je blamizam imati ćaleta. Pali svoj klovnovski „automobil“. Zvuči kao neki debeli tip koji pali testeru. Što i jeste tako. Sa strane svog relijant robina na tri točka ofarbao je trkačku traku. Čak je i deka pretakao klovnovski automobil pre neki dan, a da nije bio na biciklu. Samo je baš oštro hodao. Eto koliko je robinmobil patetičanski.

Minut kasnije

U svakom slučaju, kako mogu od mene očekivati da idem da gledam papagaje kada sam možda ponovo korpoprimalac u raljama ljuuubavi.

Pet minuta kasnije

Keva je ušla, sva keviniski raspoložena.

Rekoh: „Pre no što počneš, ne idem da gledam papagaje i to je *le* činjenica.“

Ona reče: „Čekaj malo, šta ti ovde radiš?“

Rekoh: „Mm, živim ovde.“

Ona reče: „Trebalo je da ostaneš da prespavaš kod Džes.“

„Pa... ona je bila pomalo... umorna.“

„Znači, posvađale ste se?“

„Možda.“

„Šta si uradila pa si je iznervirala?“

Oh, baš lepo, zar ne? Fino i podržavajuće.

„U stvari, kriva je Sveta Džes, ako baš moraš da znaš. Ona je bila ta koja mi je kazala da nešto učinim kada su Masimo i Dejev Upiš zamalo krenuli da se pesniče u zoru. A onda kada sam učinila nešto, naćušila se mega i po i odjurila.“

Keva je prišla i sela na ivicu kreveta. Oh, bože, sada se zainteresovala. Do đavola.

Upita: „Dejev i Masimo su se pobili?“

„Nešto tako.“

„Zašto?“

„Ne znam. Zato što sam ad hok igrala tvist s Dejvom, i Masimo se naćušio.“

„Pa šta si uradila da ih zaustaviš?“

„Pa. Stala sam između njih i kazala im da se ne glu-piraju.“

Keva me je pogledala. „Šta si u stvari rekla?“

„Prestanite u ime čakšira.“

Keva me je samo još jednom pogledala. Ona je kao pas vodič slepih.

Nastavila sam da brbljam: „Međutim, Rouzi je onda zapevala onu usranu pesmu iz filma *Moje pesme, moji snovi* – 'Brda su čila uz zvuk ČAKŠIRA, ČAKŠIRA nošenih stotinu godina.' I Prva ekipa se pridružila i...“

„I?“

„Onda me je Masimo samo pogledao i otišao. I ne na dobar način. Na korponaćuški način.“

10.30

„Savet“ ljubitelja papagaja glasi: „Ubuduće nemoj biti tako detinjast kreten.“

Hvala na tome.

10.40

Bar imam slobodnu kuću da budem snuždena. Švajcarska porodica Ludić je odjurila brzinom od pet kilometara na sat. Stići će do kraja ulice sutra, ako budu imali sreće i vetar im duva u leđa.

10.45

Neću da zovem Džes, zato što se bez ikakvog razloga sinoć naćušila na mene.

Pet minuta kasnije

Mislim da je u stvari možda mrzim.

Dva minuta kasnije

Pa, ukratko. Moja nazovi najboljša ortakinja me mrzi i misli da sam Kurva Vavilonska, a možda me mrzi i moj dečko, iako čak i ne zna zašto bi me mrzeo.

Šest minuta kasnije

Taaaaako je smorno kad je čovek snužden.

11.10

Masimo me još nije zvao. Ne mogu ni trenutak više da podnesem ovu tišinu. Sazvaću hitan sastanak Prve ekipe.

11.30

Telefonirala Džuls, Elen, Rouzi, Mebs i Onor.

11.45

Dogovorila sam se da se nađem sa Prvom ekipom, osim znate s kim, u 14.00 u parku. Htela sam da se nađemo kod mene kući, ali su one htele da gledaju fudbalsku utakmicu. Opsednute su momcima.

11.50

Jednostavno ću im ispričati celu istinu i videti šta će reći. Jednostavno da raščistim čitavu situaciju. Počnem iznova sa svojim najboljšim ortakinjama. Istina je, na kraju krajeva, kamen temeljac prijateljstva.

11.52

Pa, kada kažem celu istinu, naravno da neću pominjati onu stvar koju neću pominjati s ove strane groba. I na koju sam zaboravila da vam kažem istinu.

13.30

Izgleda da napredujem na čuvenoj skali „gubljenja“. Sa neznatnih grčeva prešla sam na ivicu potpunog nerv s-a.

Šta ako Masimo u stvari bude na fudbalskoj utakmici i ignoriše me?

Šta da radim?

Postavljam sebi pitanje: „Šta bi Beba Isus uradio u tim okolnostima?“

Minut kasnije

Naravno! Moram postati neodoljiva za Boga Ljuuubavi tako što ću naneti maskare koliko je to čovečanski moguće.

13.32

Kada sam otišla u kupatilo, Angus je sedeo na klozetskoj školji. Samo me je pogledao kada sam ušla, a onda je napola zatvorio oči, kao neka poremećena mačka.

Upitala sam: „Ej, šta radiš tu?“

Zevnuo je, a onda spustio šapu na ručicu za puštanje vode. Kao da će da je pusti.

Šta je do đavola ovo?

Svakako ne kaki u šolju?

Skočio je i odjurio brzinom od nekih milion kilometara na sat.

Baš uvrnuto.

Pitam se da li je to što su ga udarila kola uticalo na njegov mozak.

Ono, čitala sam o Moskovskom državnom cirkusu i imaju tamo neke mačke koje umeju da vuku kočije i igraju šah u isto vreme. Možda bih mogla Angusa da zaposlim u ruskom cirkusu da pokazuje svoju veštinu puštanja vode na klozetskoj šolji.

Ruskom *volk-u** se to možda baš bude dopalo.

Nikad se ne zna.

13.40

Oh, u materinu, ponovo mi se zavukao u neseker sa šminkom.

Zašto bi jedna mačka jela sjaj za usne?

13.45

Okej, spremna sam da budem zavodljiva i primamljiva. Obukla sam farmerke, uzan džemper, a zato što ću gledati fudbalsku utakmicu, vezala sam kosu u mali konjski rep. *Très sportif.*** Izgledam nonšalantno, sportski.

Mogla bih da stavim naočare za sunce, da imam i onaj „aaah“ izgled.

13.46

Samo malo toga „aaah“, a ne aaahovski na „ej, kurveštijo“ način.

14.10

Kada sam stigla na uobičajeno mesto za okupljanje, ispod velikog kestena, Sven i Rouzi su već bili tamo. Gotovo su jeli jedno drugo. Prestaju li oni ikada da se ljube?

Rouzi je primetila da sam tu, zato što mi je mahnula rukom.

* Nem. – narod. (Prim. prev.)

** Franc. – Veoma sportski. (Prim. prev.)

Na kraju sam rekla: „Zdaavoooooooo“, sve dok nisu prestali da bi uzeli vazduh.

Rouzi je izvadila žvačku i rekla: „*Bonsoir*,* lovcu na senzacije.“

Sven je skočio i podigao me (hvala bogu što sam na sebi imala farmerke) i počeo da me nosi unaokolo pevajući: „Oh, *ja*,** oh, *ja*! Brda su čila od zfuka čakšira, hahaha, oh *ja* čakšira!!!“

Rekoh Rouzi, koja je nanosila novi sloj sjajčića: „Rouzi, nateraj ga da me spusti...“

Rouzi reče: „Kuco, spuštaj.“

Spustio me je i liznuo Rouzi po licu, a onda laganim korakom otišao na fudbalski teren kao neki kreten.

Rekoh joj: „Kako se to desilo? U jednom trenutku imam više momaka no što mogu da ih se motkom otarasim, a u drugom sam Gubavac iz Remsa.“***

Rouzi me je pogledala i zagrlila. „Hoćeš li na trenutak da mi sedneš u krilo? Voliš ti to?“

Samo sam je pogledala.

Pet minuta kasnije

Stigle su Džuls, Mebs, Ons i Elen.

Susret je otpočeo zvaničnim deljenjem midžit džemova. Zatim smo razgovarale o tome kako da nateramo Masima da prestane da se čuši i počne da ga drma Rog.

* Franc. – Dobro večer. (Prim. prev.)

** Nem. – da. (Prim. prev.)

*** Vidi Džordžijin glosar. (Prim. prev.)

Dvađeset minuta kasnije

Evo našeg lukavog plana.

Moram biti fina.

To je to.

Moram biti finičanska devojka na nogama sve dok to ne natera Masima da me ponovo voouuli.

Prva ekipa će pomoći tako što će pričati zaista, zaista fine stvari o meni.

Zamalo da dođe do „pominjanja one stvari koju neću pominjati sa ove strane groba“, kada je Elen rekla: „Masimo, mislim, on se kao... pa, naćušio se kada... mm... tvist, ili možda Dejv Upiš ili nešto... mm.“

Džuls reče: „Ah da, nije mu se dopalo kada si kao buda-igrala s Dejvom Upišom, je l' tako?“

Mebs reče: „U pitanju je njegova špagetičasta krv. Oni umeju da budu veoma ljubomorni.“

Rouzi reče: „Mogla bi malo da izbegavaš Dejva Upiša, odlučno.“

Okej, dobro, mogu da prekinem sa izmotaauuvanjem sa Majstorom za Rog.

Šteta.

Ipak, u svinjsko lepo dupe.

Dva minuta kasnije

Međutim, šta ako ja čak ne budem ni imala šanse da budem finičanska devojka?

Šta ako mi se Masimo više ne javi?

Plašim se da će me napetizam dovesti ne samo do toga da ću doživeti kompletan nerv s već bih mogla i da šiznem.

14.45

Momci stižu, obuvaju kopačke i uzvikuju neko SVANJE. Izgleda ne umeju da jedan drugome jednostavno kažu „Zdravo“. Sve nešto „Aaaaaaah, sereš!“ i „S lakoćom“. „Ćao, tupadžijo.“ Baš, baš uvrnuto. Ni traga ni glasa od Dejva Upiša – možda on danas ne igra. Na svu sreću.

14.50

Sven je gurnuo dve fudbalske lopte pod majicu i vrcka unaokolo kao devojka. Devojka od skoro dva metra, sa ogromnim dlakavim nogama i jarećom bradicom koja je tek izbila.

Rouzi reče: „Mislim da imam teranje. Sveneta pobuđuje lezbejku u meni.“

Oh dobro, svi su poludeli. Sjajno.

Rekoh: „Rouzi, hoćeš li obećati da nećeš pominjati lezbejku u sebi ako se Masimo pojavi?“

Rouzi mi namignu: „Pokušaću, ali nemoj da drmusaš cange, namigušo jedna.“

Shvatate na šta mislim? Ovo je tačno ono što pokušavam da izbegnem.

Pet minuta kasnije

Dom, Edvard, Rolo, Deklan, Sven i još dvojica iz Ukrućenih Dilana trčkaraju unaokolo i „zagrevaju se“. U međuvremenu, iza našeg drveta se nalazi Kozmetički štab. U principu, mislim da treba da vas vole takve kakve jeste i da vaša duša sija iako niste nanele maskaru. Znam da je to

ono što Beba Isus kaže, a on je poznat po tome što nikada ne nosi maskaru. Pa, u principu, mislim da treba da budete ono što jeste, ali u praksi, naneću još samo veoma mali sloj maskare.

Kad smo već kog toga, Elen se toliko pogubila što će videti Deklana da je slučajno nanela maskaru na zub. Kako?

Dva minuta kasnije

Pojavili su se DžesiTom.

Oh, da. Evo je ide lično gospođica Cepidlakgaćeronović. I njen dečko, Baja. Ugledala nas je i viknula: „Ćao, Rouzi, ćao, Elen, Mebs, Džuls, Ons...“

Mene namerno nije pozdravila. Kako je to detinjasto.

Ali dvoje mogu igrati tu igru.

Viknula sam: „Ćao, Bajo!“ Tom mi je mahnuo i otišao.

Onda sam primetila da Džes nije sama. Ponela je sa sobom dve svoje plišane sove. I stavila im je navijačke kape i šalove.

Kako je to patetičanski.

Viknula sam: „Zdravo, sove!“

Hahahaha. Pozdravila sam njene sove i ona nije mogla da me zaustavi.

Jessssss! Jedan nula za mene!!!!!!

Utakmica samo što nije počela

Drugi tim je bio iz škole Sv. Pet, i ispostavilo se da su to bili baš zgodni momci. Ako volite baš zgodne momke.

Taman sam uzela jedan midžit džem da bih se smirila i leđa su mi bila okrenuta ka putu, kada sam čula kako se približava neki skuter. Mogao bi to biti Bog Ljubavi. Kolena su odmah počela da mi klecaju i gaće da se pretvaraju u želatin. Ipak, ne smem ispoljiti želatinske gaćerone – moram odisati prefinjenizmom. Kako se odiše prefinjenizmom, a da se ne okrenete?

Možda ako stegnem dupne mišiće dobijem bolji pozadinski profil?

Ne, to bi možda izgledalo kao da mi se kenja.

Jednostavno se neću okrenuti i to je to.

Čula sam kako se skuter zaustavio i upitala Rouzi: „Šta se dešava?“

A ona reče: „To je Robi i nešto mu je gadno zakačeno za leđa.“

Okrenula sam se i videla Kretenušu Lindzi na njegovom skuteru.

Sišli su, Robi je bacio pogled i nasmešio mi se. Uzvratila sam mu osmehom. Lindzi je glava bila spuštena, nešto je tražila u torbi. Rekoh Rouzi: „Ta torba preko njene glave joj baš lepo stoji.“

Šta je to radila?

Posmatrale smo Robija dok je obuvao kopačke. Svakako je u vrhunskoj kondiciji. Šteta što je sa Drakulinom nevestom. Lindzi je izvadila peškir i flašicu vode iz torbe i pružila je Robiju.

Deset sekundi kasnije

Masirala mu je vrat. Bože! Da li se to ona pretvorila u neku vrstu hobotničanske kućne pomoćnice?

Rekoh ekipi: „Kladim se da će u poluvremenu dotrčati sa pomorandžama koje je nabila u brus. Ima dovoljno mesta... Verovatno je tamo spakovala i ručak.“

Što je činjenica. Svakako da Robi zna za njen fijasko sa lažnim sisolinama?

Bljak! Slučajno su mi u mozak dospeli delovi Kretenuše Lindzi.

Osećam se prljavo. Utakmica samo što nije počela. Nalazila sam se iza drveta, posmatrala momke i primetila da Dejv Upiš i dalje nedostaje.

„Pitam se gde li je Dejv Upiš?“

A iza mene se začuo glas: „Zašto? Čezneš li za Majstrom za Rog, nevaljala Mačkice?“

Okrenula sam se i on je bio tu, vrebao kao neka vrebatica i izgledao baš kul u crnoj trenerci. Oči su mu svetlucale i rekao je ekipi: „Fati je stigao. Sada možemo da se gibamo.“

Elen je glava gotovo otpala od crvenila. Još ga voouuli iako se zabavlja sa Deklanom.

Dejv reče: „Pa, voleo bih da ostanem s vama devojkama i da razmenimo savete o šminkanju, ali ima guzica koje treba isprašiti.“

Dok je prolazio kraj mene, rekoh: „Mm... Dejve, da li bi mi telefonirao? Hoću nešto da te pitam.“

Pogledao me je: „Ako se nadaš da ćeš me namamiti da se *rummachten unterhalb der Taille*, već sam ti ranije rekao, blamiraš se.“

Oooohhhhh, taaako me nervira.

Momci su mu vikali: „Ej, Dejve, dovlači se ovamo, ortak!!“

Dejv je počeo da pevuši špicu *Fudbalske hronike* i džogira unatraske, mašući nam. Onda se okrenuo ka timu i počeo da izvodi trk trk skok kao poludela gazela. Kada je bio nekoliko metara od njih, izveo je sloumoušn trčanje, ispruženih ruku, a njegov tim je počeo da radi to isto ka njemu. Kada su stigli jedni do drugih, napravili su malu hrpu.

Momci nikada ne prestaju da me zapanjuju, nikada.

Ipak, pitam se da li će mi telefonirati? Masimo se još nije pojavio. Možda već ima novu devojku.

Poluvreme

Dejvov tim vodi sa jedan nula. Volela bih da mogu reći kako je to zbog bolje veštine, ali je uglavnom zato što je Sven pao na golmana ovih iz Sv. Peta i lopta je prešla liniju. Ovi iz Sv. Peta su protestovali, ali je besmisleno raspravljati se sa Svenom. Dohvatio je igrača koji se raspravljao s njim, podigao ga u vazduh i poljubio u usta.

Momak samo što nije povratio, ali je učutao i gol je priznat.

Kretenuša Lindzi je u poluvremenu izvadila pomorandže.

Nažalost, ne iz brusa.

Ipak, narandže za poluvreme. Zar to nije usrano? Veoma veoma usrano.

Tri minuta kasnije

Otišla sam i stala baš blizu Džes. Ona me je *ignorezvousovala*. Zato sam ko bajagi pružila parče čokoladice za poluvreme jednoj od njenih sova. Cimnula je svoju sovu.

Tom je bio tamo i rekao: „Oh, hajde, vas dve. Spustite tašnice. Hajde, Džes, razgovaraj sa Džordžijom.“

Upitala je: „S kim?“

I čačkajući šiške otišla da razgovara sa Emom koja se pojavila ne bi li se motala oko Dejva. Džes poznaje Emu tek nekih minut i po. Zaista je mrzim. To je zvanično.

Trebalo bi da je uz mene u trenutku kada mi je potrebna.

Posle svega što sam učinila za nju.

Rekla sam to Prvoj ekipi kada je počelo drugo poluvreme.

Rekla sam: „Ona me *ignorezvousuje* posle svega što sam učinila za nju.“

Elen se pogubila kao ništa (nažalost) i rekla: „Mm... šta, mm, šta si ti, mm, učinila kao, za nju?“

Odakle da počnem?

Rekoh: „Za početak, trpim njeno glupavo čačkanje šiški već nekih milion godina.“

Međutim, nije bilo svrhe privlačiti ičiju pažnju, pošto su se sve pred svojim momcima ponašale kao pogubi.*

* Vidi Džordžijin glosar. (Prim. prev.)

17.15

Mislila sam da ću možda izvesti Hajmlihov manevar na Elen kada ju je Deklan na kraju utakmice pozvao da idu u bioskop. Pa, u stvari, kažem „pozvao“, ali ono što se desilo je to da je klimnuo glavom u njenom pravcu, a ona je otkasala ka njemu kao devojka-kuće. Na kraju je to ličilo na užasan festival ljubavi.

Ja bih imala više ponosizma sa svojim dečkom. Da sam imala dečka.

18.00

Sama samičasta kod kuće.

Zazvonio je telefon. Nervozno sam podigla slušalicu, ali je to samo bila keva koja mi je kazala da su kod deke na čaju i pitala hoću li i ja da dođem. Da li je poludela?

18.02

Ostale iz ekipe su otišle u bioskop. Sa svojim momcima. Čak ni pomisao na moj tragičizam. Pa, da budem fer, jesu me pitale da pođem i ja, ali bih jednostavno bila držosveć među onima koji se ljube.

18.15

Angus izgleda razume kroz šta prolazim. Skočio mi je u krilo.

Fino.

Aaaah. Prede.

U stvari, baš glasno.

Mada je fino.

I udobno i toplo.

Minut kasnije

Sada se ušuškao.

Fino.

Sav je šćućuren na mom kolenu i mogu da čitam *Voug*.

Minut kasnije

Sada mi se šćućurio na grudi, što je fino, ali mi je pomalo teško da pokrećem ruke.

Ipak, sav je ušuškan i...

Sada mi je na ramenima, kao krznena kabanica.

Sada se smirio – to je fino. Ušuškao se i prede.

Minut kasnije

Sada mi je ponovo na krilu... u stvari, sada se nalazi na mom časopisu.

Minut kasnije

Sada mi se vratio na grudi.

NE MOGU OVO VIŠE DA PODNESEM!!!!!!

Pet minuta kasnije

Džaba mu je što zuri u mene kroz prozor. Ne puštam ga unutra.

Tri minuta kasnije
Zuri i zuri.

Idem u kuhinju da vidim ima li ičega da se odbranim od skorbuta.

Dva minuta kasnije
Sada zuri kroz kuhinjski prozor.

18.30

Ne može da zuri u mene dok sam u kupatilu zato što je tamo prozor od mutnog stakla. Hahahahaha.

Bolje mu je da ne pokušava da se probije kroz kanalizaciju i iskoči mi iz klozetske šolje.

Niko me ne zove.

Ni Masimo, ni Dejev Upiš.

Pretpostavljam da je prezauzet svojom devojkom.

Stvarno, previše sam uznemirena i umorna da bih obavila kozmetičku rutinu, ali kako je to neko jednom rekao, verovatno u *Velikom bratu*: „Kada stvari postanu žestoke, žestoki nanose kremu i čupaju dlake.“

Ako ću ponovo da budem parohijska usedelica, bar ću da budem glatko glatka.

U kupatilu

Šta to čale radi sa svojim žiletima? Tako su tupi! Sasvim sam odrala noge. Izgledam kao da sam igrala hokej sa porodicom pirana. Jaoli jao jao!!!

I jao.

Moram zaustaviti krvarenje. Verovatno sam već izgubila nekoliko litara krvi.

Zazvonio je telefon

Oh, vrtoglavih mu božijih pidžama. Othramala sam sa nogama prekrivenim parčićima toalet-papira i podigla slušalicu. Pokušala sam da zvučim bezbrižno, nonšalantno, a ne kao da ću iskrvariti na smrt.

„Halo.“

„Halo, bezobrazna Fräulein.* Znaš da to voliš.“

Bio je to Dejev. Oh, bila sam toliko srećna da mi je došlo da zaplačem.

Rekao je: „Pa, šta je bilo, Mačkice?“

I ja sam krenula.

„Kada si otišao u subotu uveče, Bog Ljuuubavi je seo u svoj ćušomobil.“

Dejev reče: „I ništa nije rekao?“

„Ne, samo me je nekako skroz tužno pogledao.“

„Da li je plakao?“

„Mm, ne.“

„Verovatno je pazio da mu se maskara ne razmaže.“

„Dejve.“

„Samo izigravam veselog Dejva Biskvita ne bih li ti podigao raspoloženje.“

„Pa, nemoj. Suviše sam uznemirena.“

* Nem. – gospođica. (Prim. prev.)

„Vidi, Džordžija, ovo mi je malo zajebano. Tu je Ema i, pa...“

„Pa šta? Samo tražim od tebe da budeš kao Majstor za Rog i kažeš mi šta da radim.“

Nastala je pauza, a onda je rekao: „Okej, evo šta ćemo uraditi. Slučajno ću naleteti na njega...“

„I nećeš pominjati čakšire ili tako nešto.“

„Ne, izostaviću čakšire. Samo ću reći da se ne dešava ništa od čega bi dobio devojačku uznemirenost i...“

„Nećeš stvarno reći to sa devojačkom uznemirenošću, je l' da?“

„Dobro, mm, pa, reći ću... pa, ne znam tačno šta ću reći, samo da smo se zabavljali zato što... je to ono što ortaci rade.“

„I to je istina, zar ne?“

Nastala je još jedna mala pauza, a onda je Dejv rekao: „Da, dobro, slušaj, moram sada da idem.“

I otišao je.

Da li je ovo dobro proteklo?

Ako jeste, zašto se osećam tako čudno?

10.30

Nema poziva od Masima.

10.32

Ipak, s vedrije strane gledano, imamo papagaja.

10.40

Ne za dugo, pretpostavljam. Angus i Gordi bulje u njega otkad ga je Fati doneo kući iz utočišta za ptice.

Ponoć

Ako iko ovo može da popravi, to je Majstor za Rog. Moram vratiti Boga Ljuuubavi. To mi sve znači.

Nisam čak bila u mogućnosti da se kako treba razmećem time što sam mu devojka pre no što sam možda dobila korpu.